

Boganmeldelser.

Nogle Kvinder i Dyrebeskyttelsens Tjeneste. Under denne Titel og med den beskedne Betegnelse „Pennetegninger“ har Fru **Julie Lembeke** udgivet Levnedsskildringer af fjorten Kvinder, nogle af de mest fremragende i alle Lande, som virker for den nævnte gode Sag. Et godt udført Billede ledsager enhver af disse Levnedsskildringer. Er de fleste end „flygtig henkastede Skitser“ — som Fru Lembeke siger i sit Forord —, saa er de i alt Fald henkastede med saa megen Smag og Sans for Sproget, at de læses med Nydelse, medens de paa samme Tid varmer Hjertet og styrker Viljen. „Kvinden og Samfundet“ anbefaler Bogen paa det bedste til sine Læserinder. „Skulde ikke Kvinder særlig føle Trang til en saadan Virksomhed?“ — siger Forf. — „Hun formaar at humanisere den offentlige Mening paa dette eller hint Punkt, om hun vil. Hvilken Indflydelse har hun ikke paa sit Hjem, paa sine Tjenestefolk og frem for alt paa sine Børn! Hun er den, som fra deres tidligste Alder bør sige dem, at alt, hvad der flyver i Luften, færdes paa Jorden eller rører sig i Vandet, har Ret til at nyde sin Tilværelse, og derfor bør skaanes for Mishandling.“

En Anke, som træffer denne Bog ikke mindre end mange andre især danske, er den fuldstændige Mangel paa Indholdsfortegnelse. De omtalte Kvinder, hvis Portrætter findes i Bogen, er: Prinsesse Eugenie (af Sverige og Norge), Josephine Varenius, Elna Tenow, f. Ros, Camilla Collett, f. Wergeland, Marie Esmark, Thea Ebbell, Frances Power Cobbe, Anna Kingsford, f. Bonus, „Elpis Melena“ (o: M. E. Schwartz, f. Brandt), Agnes Engel, Mary v. Schilling, f. Douglas, Gertrude Baldelli, f. Walcker, Isabel Burton og C. S. White. F. B.

V. Broberg: Den danske Retskrivnings Historie i de sidste 200 Aar. (Gjellerups Forlag).

Retskrivning er et Spørgsmaal, som alle Mennesker har en Mening om, og som enhver mener sig i Stand til at udtale en Dom over. Det er nu slet ikke saa let endda. For over 200 Aar siden førtes her i vort lille Fædreland den *første* Retskrivningsstrid — den *sidste* bliver maaske ikke udkæmpet i de næste 200 Aar. Men for enhver, der vil danne sig en begrundet Mening om den Sag, er det aabenbart af Vigtighed at vide, hvad man før har stridt om, og Cand. Bobergs lille nemme Bog er derfor utvivlsomt et saare nyttigt Bidrag til vor Litteratur netop nu for Tiden. Den første Del af Bogen er mindst selvstændig; Forfatteren har her væsentlig fulgt Nyerops Fremstilling fra 1805, og han har lagt altfor megen Vægt paa Værkerne om Retskrivning og for lidt fremstillet, hvorledes Folk i Almindelighed skrev. Den sidste Del er derimod baade mere selvstændig og i og for sig interessantere, idet den omhandler de Stridigheder, hvoraf vi endnu ikke er komne ud, Striden mellem Rask og Molbech, Stockholmermødet med dets Følger o. s. v. Det er en Bog, som ethvert dannet Menneske kan lære noget af. X.